Sygnatura akt XI C 620/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Wojciech Wojnar

Protokolant:Robert Chwalibóg

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2014 r. we W.

sprawy z powództwa Gmina W.

przeciwko L. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej L. K. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 121,40 zł (sto dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2012 r. do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. domagała się zasądzenia od pozwanej L. K. kwoty 121,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, wskazując, że w dniu 29 lutego 2012 r. na linii D pozwana nie posiadała ważnego biletu na przejazd.

W dniu 28 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W dniu 18 marca 2013 r. pozwana L. K. w terminie złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o rozłożenie zasądzonych należności na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lutego 2012 r. małoletnia L. K. jechała autobusem linii D, stanowiącego własność Gminy W..

W trakcie przejazdu kontrolerzy Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o., której Gmina W. powierzyła zadania z zakresu kontroli dokumentów uprawniających do przewozu osób lub bagażu, rozpoczęli kontrolę dokumentów przewozu (biletów).

(bezsporne, a nadto dowód: - wezwanie do zapłaty, k. 11)

Ponieważ L. K. podczas kontroli nie posiadała ważnego biletu, kontroler wystawił wezwanie do zapłaty na kwotę 121,40 zł, w tym 1,40 zł należności przewozowej i 120 zł opłaty dodatkowej. L. K. potwierdziła odbiór wezwania. Na wezwaniu wskazano, że należność należy uregulować w terminie 14 dni od daty wezwania. W wezwaniu kontroler wskazał jako „sposób naruszenia przepisów" brak biletu.

(dowód: - wezwanie do zapłaty, k. 11)

Najtańszy bilet jednorazowy normalny obowiązujący w środkach lokalnego transportu zbiorowego Gminy W. wynosił w (...). - 2,80 zł, a ulgowy – 1,40 zł.

(fakt notoryjny)

Pismem z dnia 11 maja 2012 r. (...) Sp. z o.o. we W. wezwała przedstawiciela ustawowego L. K. do zapłaty kwoty 121,40 zł.

(dowód: - wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 23-24)

L. K. jest uczniem. Pozostaje na utrzymaniu babci, ponieważ matka jest bezrobotna. Ojciec nie utrzymuje z nią kontaktów i nie płaci alimentów.

(bezsporne – rozprawa z dnia 4 marca 2014 r.)

Powyższe ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie strony powodowej znajduje oparcie w art. 774 k.c., art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe, § 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej i art. 491 § 1 zd. 2 k.c. W myśl pierwszego z tych przepisów, przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zgodnie z art. 33a ust. 3 prawa przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty; przy tym wysokość opłaty dodatkowej ustala się, biorąc za podstawę cenę najtańszego biletu jednorazowego normalnego stosowaną przez danego przewoźnika, jako 50-krotność tej ceny - za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu (§ 2 ww. Rozporządzenia). Stosownie do art. 491 § 1 zd. 2 k.c. jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.

W sprawie bezsporne były wszystkie okoliczności. Poza sporem było więc, że strony wiązała umowa przewozu, a za wykonaną usługę pozwana powinna był zapłacić wynagrodzenie (kupić bilet) w wysokości 1,40 zł, a opłata dodatkowa wynosi 120 zł. Sporów nie budziło też to, że pozwana jechała linią D i podczas kontroli nie posiadała biletu.

Stosownie do art. 16 ust. 1 Prawa przewozowego umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Natomiast przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu (art. 33a ust. 1 p.p.). W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a p.p.).

Tym samym, na podstawie ww. przepisów Sąd zasądził od pozwanej kwotę 121,40 zł.

Zasadne jest również żądanie powodowej spółki co do odsetek za opóźnienie w płatności. Roszczenie to ma oparcie w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwana była zobligowana uiścić należność za przejazd i opłaty dodatkowe w terminie 14 dni od dnia 29 lutego 2012 r., czyli do 14 marca 2012 r. Ponieważ tego nie uczyniła, od dnia 21 lipca 2010 r. pozostawała w opóźnieniu z płatnością dochodzonej przez stronę powodową kwoty.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd orzekł zatem jak w punkcie I tenoru wyroku.

W punkcie II tenoru wyroku Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanej kosztami postępowania, uznając, że jej sytuacja rodzinna i majątkowa stanowią szczególne okoliczności uzasadniające zastosowanie wskazanego przepisu.

Z:

1. odnotować;

2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

3. kal. 14 dni.

24.03.2014 r. .....